

1862-09-07

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:  
Letter

Sender's location:  
London

Mentioned people:  
Peter Boisen  
N.L. Høyen  
Wilhelm Marstrand  
Wilhelmine Skovgaard

Archive:  
Mappe 5 nr. 37

TRANSCRIPTION

Mappe 5 nr 37 A 7 Sep.1862  
London 7de September 1862

Min kjære Kone! Denne Søndag tilbringer jeg stille med Høyen som vil hvile sig og notere, og jeg, jeg maatte igaar ligge og brække, det var en haard Tour [?], jeg blev omhyggeligt pleiet af vor Vært med lunkent Vand o.s.v. og i Dag med passende Kost. Marstrand er i Ken i den store Botaniske Have med Fenger, vi to har spadseret i Hyde Park. Kjæreste G, ja, kunde Brummeriet falde bort af vort Samliv, men Skylden er langt mere paa min end paa Din Side – Høyen er velsignet blid og god i sin Omgang, sjældnen en utaalmodig Ytring, Marstrand er temmelig op og ned som sædvanlig, men nævn ikke hvad jeg skriver. Du har slet intet, kjæreste G. berettet mig om [?] Befindende, jeg haaber at det er et godt Tegn. Fædrelandet ser jeg ikke, kun af og til faar Høyen fat paa en engelsk Avis, men deri er jo Efterretningerne hjemmefra meget tarvelige, er der passeret noget mærkeligt? Det lader til at Englænderne var meget fornøiede over Forlovelsen<sup>1</sup>, vores lille Prindsesse vil vist blive vel modtaget, men om hun vil befinde sig vel er et andet Spørgsmaal. Forleden Dag besaa vi Parlamentshuset og Westminster, vi traf sammen med fru Hornemanns Mor og Søster, og dennes Mand, en Englænder, dem maatte nu Høyen vise om og forklare alt, da det ofte gik paa engelsk, sluttede af og til andre Englændere sig til for at høre med, for han vidste nok mere end de, en af dem spurgte mig

-2-

om han var en catolsk Bishop, han havde nemlig sin Fløyels Calot paa og læste flydende de latinske Indskrifter. Jeg rev Glorien af hans Hoved for at sprede dens Straaler over os alle ved at sige: "Professor from Denmark" Du ser jeg kan tale engelsk med Englændere, samme Dag kom en Dame hen til mig for at spørge hvad et Frescomaleri i Parlamentshuset jeg saa paa forestillede, og jeg svarede Battle of Waterloo og pegede paa Wellington og Blücher, og hun var tilfreds, for resten bruger jeg undertiden i min Nød italienske Ord, da det er indskærpet mig, ikke at glemme at sige Sir saa siger jeg det undertiden til Damen i Huset. Dit Brev fik jeg i Thorsdags og skammer mig over at jeg ikke havde husket Gaarsdagen, jeg veed aldrig hvad Datum det er uden at jeg seer efter, jeg var noget paa Farten den Dag men hvor løber ogsaa nu Sur for mig, men at vi nu har været gift i 11 Aar husker jeg, Tak for alle dem du velsignede Kone, at jeg længes efter Jer vil jeg ikke tie med for Dig, men Marstrand vilde haane mig om han vidste det. Derfor Tys! Gjennem hans Kone fik han at vide at jeg havde skrevet om Brækningen i Hamburg, det kunde han

ikke lide, og spurgte om jeg noterede hver Gang jeg nøs.

Den 9de. Glemte jeg den 3de saa glemte jeg dog ikke den 8de hils Mine og sig hende det. Du kjæreste G. hvad Du dog skriver for deilige Breve, hvor Du har meget at sige, fordi Du skriver ud af

-3-

Dig selv. Du sidder stille i rolig harmoni, man skulde troe at jeg havde nok at skrive om, ja det har jeg ogsaa om jeg kunde skrive derom, men jeg er i en Hvirvel, jeg glæder mig til at tygge Drøv derpaa, det Svimler for mig, naar jeg tænker paa at jeg ovenpaa dette skal see Paris paa 14 Dage, det er jo alt for kort, længere kan og vil jeg ikke udstrække Reisen. Det vilde heller ingen Nytte være til, og dog reiser jeg vel nu næppe mere, ja kanske en Tur til Norge eller Sverrig, ja kanske dog engang paa mine gamle Dage med en voxen Søn... Naa, jeg længes nu efter at komme hjem, jeg kunde misunde Marstrand, som reiser i Overmorgen, dog vil jeg ikke undvære, hvad jeg har til gode, men som jeg længes efter Eder, længes jeg ogsaa efter mit arbeid, ja den Slaphed og Tomhed jeg følte, den er borte, jeg er saa udfyldt, saa – men dette skrækkelige Hulter til Bulter. Høyen hjælper mig om Aftenen det bedste han kan at sætte Ord i det men meget er Tabt alligevel, som ikke har havt en ordentlig Krog at hænge paa i Hukom-

-4-

-melsen ja, godt er det at jeg ikke skal gjøre Rede for mig paa samme Maade, som Høyen gjør det for sig og godt er det vist ogsaa at jeg ikke kan huske mere end jeg kan, for lille er jeg som Kunstner, men saa blev jeg mulig rent borte. Ja, du kjæreste G. jeg er sommetider nær ved at græde, men det er Forfængelighed. Jeg skal blot trolig gjøre hvad jeg skal, det er hvad jeg kan.

Boisen, i al hans Beskedenhed og Selvfornægtelse staaer saa stor for mig. Kjære G. naar jeg igjen med Guds Hjælp kan slutte Dig mine Arme og vi kan tales ved! Gud være lovet for Dig og alle hans andre mange Naades gaver, Amen! I denne Aften vil jeg nu ikke skrive mere, men sende Brevet af sted i morgen Tidlig, med de kjærligste Hilsner til alle Kjære! Drengene hvad snakker de om Fader?

Din Mand

Mine seer vel af og til til min Malerstue, til dem begge, og forfrisker Luften.

Mappe 5, brev 37c

Den 10de. Tak for Dit Brev min kjære G. det laa paa Kaffebordet da jeg kom ind, det var rart at jeg ikke lukkede mit i aftes. Lev vel.

Sig til drengene at her er sorte Svaner ogsaa hvide og saa mange [?]

Ænder og Gæs i Søen, og Folk kaster Brød ud til dem.

---

<sup>1</sup> Prinsesse Alexandra af Danmarks forlovelse med Prinsen af Wales - den senere Kong Edvard d. 7.

London 7<sup>de</sup> September 1862.

Min hjer hjer Tom! Denne Pindes kilbrin  
 ger jeg stille med Højen, som vil smide sig og udsire,  
 og jeg, jeg tænkte igennem ligge og brode, at var en pind  
 deris mod, jeg blev usigelig glad af at se Højen med hendes  
 Mand, som og idag med gæstend Øst, Marstrand er i Kew  
 i den store Parken, hvor med Fugle, vi to som spidst  
 i Højgærd. Gjorde g. ja Linder Brummanind faldt  
 bort af med Pambler, men Højden er langt mere gæstend  
 end gæstend Dik. — Højden er selvfølgelig blid og god.  
 Min Qungang, siden en utaalende Østing, stædt  
 er kunnelig og og med som lodnellig, men som  
 idag snad jeg forint. Der for det indst, Gjorde g. bød,  
 det mig om Brims Befindende, jeg saar at det  
 er et godt Tegn. Fodlandt for jeg idag, Linder af  
 og vil faar Højden sat gæstend angest Linder, men der  
 er jo Officiationer spinnu for meget kunnelig, og  
 der gæstend noget uordelig? At lader vil at Linder  
 som er meget forintend over Linder, som linder  
 Grindstø mit vil blim vil nedlagt, men om fine vil  
 befinde sig vil, blim at det Dingsmaal. Linder  
 dag besam vi Parlamentet og Westminster, vi brok  
 sammen med Fri Horimanns Moder og Østing og Linder  
 Mand en Linder, som maatte vi Højden vil  
 om og for Linder at, de at ofte gæstend angest stædt  
 af og vil Linder Linder sig vil for et for med, for  
 som vil vil med Linder, vil af Linder Linder



uulpsen; jo godt er det at jeg ikke skal  
gjøre andet for mig end sommers skænder som  
Højnen gjør det for sig, og godt er det mig  
at se at jeg ikke skal gøre mig mere end  
jeg kan, for lille er jeg som skænder,  
men som skal jeg virkelig være borte.

Ja der gjorde jeg, jeg er sommers skænder  
med et godt, men det er skænderligst,  
jeg skal blot være mig som jeg skal, det er  
som jeg kan. Bortset, al den skænder,  
skænder og skænder, som jeg for mig  
mig. Hjørn J. men jeg er mig, men skænder  
gjorde, den skænder mig mig og mig kan  
skænder mig! Gud ved hvad for mig, og for  
alle hans andre mig. Skænder mig  
skænder! I den skænder vil jeg mig  
skænder mig, men skænder skænder skænder  
skænder, med et skænder skænder til alle skænder.  
Skænder! som skænder de om skænder?  
Der skænder

Min her med et og til til min skænder, til  
den skænder, og skænder skænder.

Øj til Drængene at for en/ste  
Quart og for fird og for mange pildre Ande  
og Gode i Vorn, og alle Engle Brød ved til  
dne

In 10<sup>de</sup> Tab for Det Brev min kjære G.  
At den saa søffebørst de jeg som ind, At nær  
rest et jeg ikke liden mit : Aflo  
Den val -

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 34 Nr. 37C